

1. Приповісті Соломона, сина Давидового, царя Ізраїлевого,
2. щоб пізнати премудрість і карність, щоб зрозуміти розсудні слова,
3. щоб прийняти напоумлення мудрости, праведности, і права й простоти,
4. щоб мудрости дати простодушним, юнакові пізнання й розважність.
5. Хай послухає мудрий і примножить науку, а розумний здобуде хай мудрих думок,
6. щоб пізнати ту приповідь та загадкове говорення, слова мудреців та їхні загадки.
7. Страх Господній початок премудрости, нерозумні погорджують мудрістю та напучуванням.
8. Послухай, мій сину, напучення батька свого, і не відкидай науки матері своєї,
9. вони бо хороший вінок для твоєї голови, і прикраса на шию твою.
10. Мій сину, як грішники будуть тебе намовляти, то з ними не згоджуйся ти!
11. Якщо скажуть вони: Ходи з нами, чатуймо на кров, безпричинно засядьмо на неповинного,

12. живих поковтаймо ми їх, як шеол, та здорових, як тих, які сходять до гробу!
13. Ми знайдемо всіляке багатство цінне, переповнимо здобиччю наші хати.
14. Жеребок свій ти кинеш із нами, буде саква одна для всіх нас,
15. сину мій, не ходи ти дорогою з ними, спини ногу свою від їхньої стежки,
16. бо біжать їхні ноги на зло, і поспішають, щоб кров проливати!
17. Бож надармо поставлена сітка на очах усього крилатого:
18. то вони на кров власну чатують, засідають на душу свою!
19. Такі то дороги усіх, хто заздрий чужого добра: воно бере душу свого власника!
20. Кличе мудрість на вулиці, на площах свій голос дає,
21. на шумливих місцях проповідує, у місті при входах до брам вона каже слова свої:
22. Доки ви, нерозумні, глупоту любитимете? Аж доки насмішники будуть кохатись собі в глузуванні, а безглузді ненавидіти будуть знання?
23. Зверніться но ви до картання мого, ось я виллю вам духа свого, сповіщу вам слова

свої!

24. Бо кликала я, та відмовились ви, простягла була руку свою, та ніхто не прислухувався!

25. І всю раду мою ви відкинули, картання ж мого не схотіли!

26. Тож у вашім нещасті сміятися буду і я, насміхатися буду, як прийде ваш страх.

27. Коли прийде ваш страх, немов вихор, і привалиться ваше нещастя, мов буря, як прийде недоля та утиск на вас,

28. тоді кликати будуть мене, але не відповім, будуть шукати мене, та не знайдуть мене,

29. за те, що науку зненавиділи, і не вибрали страху Господнього,

30. не хотіли поради моєї, погорджували всіма моїми докорами!

31. І тому хай їдять вони з плоду дороги своєї, а з порад своїх хай насищаються,

32. бо відступство безумних заб'є їх, і безпечність безтямних їх вигубить!

33. А хто мене слухає, той буде жити безпечно, і буде спокійний від страху перед злом!